

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Mgr. Lenkou Oulíkovou ve věci

žalobce: **J. K.**
bytem X
zastoupený obecným zmocněncem R. N.,
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
sídlem Zborovská 81/11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2020, č. j. 132034/2020/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2020, č. j. 132034/2020/KUSK, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah žaloby

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil výrok I rozhodnutí Magistrátu města Kladna (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 20. 9. 2019, č. j. OPŘ-DP/2880/19-24/Do (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce ve společném

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

řízení výrokem I uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 30. 6. 2020 (dále jen „zákon o silničním provozu“), spáchaného z nedbalosti, jehož skutkovou podstatu měl žalobce naplnit porušením § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona tím, že dne 6. 5. 2019 v 19:55 hodin na pozemní komunikaci v ulici Americká ve městě Kladně řídil motorové vozidlo V. G. registrační značky X a při kontrole se na výzvu policisty odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření ke zjištění, zda není při řízení ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem, a z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu spáchaného z nedbalosti, jehož skutkovou podstatu měl naplnit porušením § 4 písm. b) téhož zákona tím, že dne 6. 5. 2019 v 19:55 hodin na pozemní komunikaci v ulici Americká ve městě Kladně řídil výše uvedené motorové vozidlo, ačkoli mu byla jízda motorovým vozidlem zakázána při předchozí silniční kontrole. Za výše uvedené přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 28 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 14 měsíců a povinnost uhradit náklady správního řízení paušální částkou 1 000 Kč. Správní orgán I. stupně současně výrokem II zastavil řízení ve věci přestupku žalobce dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, k němuž mělo dojít porušením § 5 odst. 2 písm. b) tohoto zákona tím, že žalobce dne 6. 5. 2019 v 17:40 hodin na pozemní komunikaci v ulici Ininova v Kladně řídil výše uvedené motorové vozidlo, ačkoli byl ovlivněn návykovou látkou, neboť žalobci nebylo prokázáno ovlivnění návykovou látkou při řízení motorového vozidla.

2. Žalobce v žalobě předně zrekapituloval obsah odvolání. V něm namítal, že mu nebylo zakázáno další řízení vozidla. Zasahující policistka protokol o přestupku sepisovala za žalobce, neboť žalobce měl problémy s psaným textem. Jeho podpis na protokolu proto nemůže být brán jako důkaz o tom, že si jej přečetl a porozuměl obsahu. Informace o zákazu řízení je navíc natolik nevýrazná, že i člověk, který nemá problémy s psaným textem, ji snadno přehlédne. Nelze proto dovodit, že žalobce byl poučen o zákazu řízení a jeho důsledcích. Žalobce v odvolání namítl, že měl za to, že mu bylo pouze doporučeno, aby ten den již neřídil. Žalobce nesouhlasil s vypořádáním této odvolací námítky v napadeném rozhodnutí. Uvedl, že jeho vyjádření o tom, že si musí sehnat kamaráda, který auto odveze, bylo reakcí na doporučení neřídít, nikoli na zákaz řízení. Tvrdil, že jej zmátlo, že mu nebyl zadržen řidičský průkaz, když byl obviněn z přestupku řízení pod vlivem návykové látky. Domníval se, že zasahující policisté se přiklonili k hodnocení lékaře, který u něj neseznal znaky požití návykové látky. Žalobce namítl, že se žalovaný nevypořádal s jeho námitkou, že protokol nesepisoval, nebyl mu hlasitě přečten, podpis připojil na pokyn policisty a nebyl schopen ve stresu porozumět jeho obsahu. Žalobce též namítl, že došlo k rozporům ve svědecké výpovědi zasahující policistky, která si při výsledku nepamatovala okolnosti zastavení vozidla, zejména zda před zásahem policistů vozidlo stálo u stojanu, nebo projíždělo okolo čerpací stanice. Dle žalobce nejde o takový detail, o kterém by nebylo možné spravedlivě požadovat, aby si jej svědkyně pamatovala. Pokud si to nepamatovala, nelze po ní žádat, aby si slovo od slova pamatovala, co při zásahu říkala. Potom však nebylo možné k takové výpovědi přihlížet a nevyhovět návrhu žalobce na výslech druhého člena hlídky. Správní orgán I. stupně proto dle žalobce nezjistil dostatečně stav věci. Tuto vadu nebylo možné zhojit poukazem na účelovost zpochybnění výpovědi. Dle žalobce měl správní orgán rozpor sám odstranit a případné pochybnosti nemohou jít k jeho tíži. Žalobce dále namítl, že nelze akceptovat způsob, jímž žalovaný odmítl jako zřejmě účelovou jeho námitku o šikanózním opakovaném odběru krve během

necelých 80 minut. Žalovaný označil časový úsek od 18:42 do 19:55 hodin za „několik hodin“, což neodpovídá skutečnosti. Žalobce má za to, že přestupky, z nichž byl uznán vinným, nespáchal. Správní orgány nesprávně a neúplně zjistily stav věci a rezignovaly na povinnost objasnit všechny okolnosti, které vedly k porušení údajného zákazu řízení, a objasnění, zda žalobce odmítl odběr biologického materiálu, nebo zda na něm policisté netrvali a k jeho odmítnutí nedošlo. Žalobce také namítl, že uložený trest je nepřiměřený, neboť situace byla zapříčiněna chybným přístrojem. Uvedl, že pokuta ve výši 28 000 Kč je vážným zásahem do jeho života, zejména v situaci, kdy je dlouhodobě bez zaměstnání a zákaz řízení mu ztěžuje uplatnění na trhu práce. Pro případ, že by soud neshledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, navrhl, aby rozhodl o upuštění od potrestání.

Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Předně uvádí, že řízení o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu bylo zastaveno, neboť žalobci nebylo prokázáno ovlivnění návykovou látkou při řízení motorového vozidla. Žalobce byl sankcionován za to, že přestože u něj byla v 17:40 hodin zjištěna pozitivita na látku amfetamin/metamfetamin a byl poučen o zákazu řídit motorové vozidlo, byl téhož dne v 19:55 hodin opět zadržen hlídkou policie při řízení motorového vozidla, přičemž byl opět pozitivní na amfetamin/metamfetamin a odmítl se podrobit vyšetření, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem.
4. Zákaz řízení uložený žalobci v 17:40 hodin vyplývá z oznámení přestupku a z výpovědi zasahujících policistů. Žalobce disponuje řidičským oprávněním. Složil tedy test, který se provádí písemnou formou, a je schopen vnímat psaný text. Žalovaný poukázal na to, že žalobce se i ve stresu z důvodu kontroly hlídkou policie podepsal stejně jako na plné moci ze dne 13. 5. 2019. Žalovaný doplnil, že žalobce během policejní kontroly dne 6. 5. 2019 v 17:40 hodin vyhověl výzvě k odběru biologického materiálu. Během ní uvedl, že dne 3. 5. 2019 ve večerních hodinách užil drogy, tzv. kouli. Další jízda mu byla zakázána, řidičský průkaz mu nebyl zadržen. O všem bylo sepsáno oznámení přestupku, které bylo dáno žalobci k nahlédnutí, a jeho vyjádření za něj napsala na žádost policistka. Oznámení žalobce stvrdil svým podpisem. Žalovaný uzavřel, že správní orgán I. stupně se vypořádal s námitkami žalobce na straně čtvrté až osmé prvostupňového rozhodnutí a žalovaný na straně třetí a čtvrté napadeného rozhodnutí.

Replika žalobce

5. Žalobce v replice konstatoval, že z provedených důkazů je zřejmé, že má potíže s psaním a vnímáním psaného textu. Trval na tom, že nebylo prokázáno, že byl poučen o vyslovení zákazu řízení a jeho následcích. Pouhý podpis žalobce v protokolu vyslovení zákazu řízení a poučení o něm neprokazuje. Žalobce proto nelze vinit z porušení zákazu řízení. Zopakoval, že mu byl ponechán řidičský průkaz a bylo vysloveno pouze doporučení, aby ten den neřídil.
6. Žalobci nelze přičítat k tíži odmítnutí odběru biologického materiálu při druhé policejní kontrole, neboť je zřejmé, že k němu byl vyzván na základě chybného měření. Byl tak *de facto* potrestán za chybu měřicího přístroje. Odmítnutí provedení druhého odběru nelze považovat za odmítnutí ve smyslu § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, jestliže se vyšetření podrobil necelou hodinu před výzvou a jeho stav se od té doby nemohl změnit, neboť podstatnou část té doby byl v přítomnosti policistů. Dle žalobce je ze

zdravotního hlediska výzva k druhému odběru během 60 minut značně problematická, na což byla policejní hlídka upozorněna. Žalobce má za to, že po něm nemohl být druhý odběr vyžadován. Žalobce uzavřel, že výzva k podrobení se druhému odběru byla neoprávněná i z důvodu narušení jeho osobnostních práv, především lidské důstojnosti.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

7. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, neshledal. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, neboť žalobce s tím souhlasil a žalovaný na výzvu soudu nevyjádřil nesouhlas, tudíž se má za to, že s takovým postupem souhlasí (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

8. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje (dále jen „policie“) oznámila dne 7. 5. 2019 správnímu orgánu I. stupně podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, kterého se měl žalobce dopustit tím, že dne 6. 5. 2019 v 17:40 hodin, na ulici Ininova ve městě Kladně řídil vozidlo V. G. registrační značky X ve stavu vylučující způsobilost, kterou si přivodil užitím návykové látky. Z oznámení přestupku č. j. KRPS-128341/PŘ-2019-010311 plyne, že po zastavení hlídkou policie a dobrovolném podrobení se orientačnímu testu DrugWipe 5S byl žalobce pozitivní na látku amfetamin/metamfetamin. Bylo provedeno odborné lékařské vyšetření a odběr krve. Na první straně oznámení přestupku je v části „Poznámky“ uvedeno, že žalobce uvedl, že dne 3. 5. 2019 užil drogy. Nad touto částí je vyznačeno, že žalobci byla zakázána další jízda a bylo mu zabráněno v jízdě, řidičský průkaz nebyl zadržen. První strana je ukončena podpisem žalobce. V části „Vyjádření řidiče“ na druhé straně oznámení je uvedeno: *„Lituji, že jsem v pátek 3. 5. 2019 večer měl drogy tzv. kouli. Toto za mne píše policistka, s čímž souhlasím.“* Pod uvedenou pasáží, jež navazuje na část, kde je mimo jiné uvedeno poučení, že je řidič povinen se na výzvu policisty podrobit vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou a poučení o tom, že je policista oprávněn zakázat řidiči další jízdu, je podpis žalobce.
9. Policie dne 7. 5. 2019 oznámila správnímu orgánu I. stupně podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, kterého se měl žalobce dopustit tím, že se po podrobení orientačnímu testu Drugwipe 5S, který byl pozitivní na látku amfetamin/metamfetamin, na výzvu odmítl podrobit odběru biologického materiálu. Současně bylo oznámeno podezření na spáchání přestupku podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl žalobce dopustit tím, že dne 6. 5. 2019 v 19:55 hodin, na ulici Americká, ve městě Kladně, řídil vozidlo V. G., registrační značky X, ačkoli mu byla další jízda zakázána příslušníkem policie téhož dne v 17:40 hodin. Z oznámení přestupku č. j. KRPS-12428/PŘ-2019-010311 plyne, že se žalobce po výzvě podrobil orientačnímu vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem. Dále je na oznámení vyznačeno, že odborné lékařské vyšetření s odběrem biologického materiálu nebylo provedeno, protože se mu žalobce po výzvě a poučení odmítl podrobit. V části

„Vyjádření řidiče“ na druhé straně žalobce uvedl: „*V PÁTEK 3. 5. SEM MĚL EKSTAZI ČEHOŠ LITUJI A LEKRSKE VIŠETŘENI ODMITAM Z DUVODU ŽE SEM UŽ DNE NA ODBERU KRVE BYL.*“ Toto vyjádření žalobce stvrdil svým podpisem.

10. Součástí správního spisu jsou úřední záznamy č. j. KRPS-128341-5/PŘ-2019-010311 a č. j. KRPS-128428-4/PŘ-2019-010311; žádost o lékařské a toxikologické vyšetření; lékařská zpráva z Oblastní nemocnice Kladno ze dne 6. 5. 2019; výpisy z evidenční karty řidiče; usnesení ze dne 16. 5. 2019, č. j. OPŘ-DP/2880/19-5/Do, o ustanovení znalkyně, protokol o toxikologickém vyšetření č. 906/2019 vypracovaný ustanovenou znalkyní a potvrzení a oznámení o zadržení řidičského průkazu a rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu.
11. Dne 13. 5. 2019 bylo s žalobcem zahájeno řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu a o přestupcích dle § 125c odst. 1 písm. d) a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
12. Žalobce se prostřednictvím svého zmocněnce ve věci vyjádřil v podání ze dne 17. 5. 2019. V něm uvedl, že mu nebyla při policejní kontrole zakázána další jízda, byl mu ponechán řidičský průkaz a žalobce sám se necítil být ovlivněn jakoukoli látkou, která by mu bránila v řízení. Nesouhlasil s tím, že se odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření. Vyšetření se podrobil v časovém období od 17:40 do 19:55 hodin, přičemž podstatnou část této doby byl v přítomnosti hlídky policie, která jej v 17:40 hodin zastavila. Druhé vyšetření by bylo nadbytečné a druhý odběr v krátkém časovém rozmezí by mohl negativně ovlivnit zdraví žalobce. Druhou výzvu tak žalobce považuje za šikanózní a neúměrnou dané situaci.
13. Dne 3. 7. 2019 proběhlo ve věci ústní jednání za účasti žalobce a jeho zmocněnce. Žalobci bylo zopakováno obvinění z přestupků, byl poučen o právu vyjádřit se ke všem skutečnostem, o právu navrhopvat důkazy, nevypovídat a nehlédnout do spisu. Po provedeném dokazování listinnými důkazy se žalobce ve věci vyjádřil tak, že lékařské vyšetření neodmítl, ale sdělil policistům, že mu byla před krátkou dobou odebrána krev a na další odběr se necítí. Už po prvním odběru se necítil dobře a obával se, že by mohl zkolabovat. Z časové souslednosti prvního zastavení, odběru krve a druhé kontroly bylo dle žalobce zřejmé, že se v jeho těle nemohlo nic stát, nekonzumoval žádné látky ani tekutiny. Po odběru při následném vyšetření lékař konstatoval, že žalobce nevykazuje žádné známky požití návykové látky. Po první kontrole mu nebyla další jízda zakázána a vzhledem k tomu, že mu byl řidičský průkaz vrácen, ho nenapadlo, že by neměl řídit.
14. Dne 13. 8. 2019 byl při ústním jednání za účasti zmocněnce žalobce proveden výslech policisty nstržm. R. P., jenž byl členem hlídky, která zastavila vozidlo žalobce v 17:40 hodin. Svědek vypověděl, že vozidlo žalobce zastavili, když s kolegyní vykonávali dohled nad bezpečností silničního provozu. Vzhledem k chování žalobce, který byl zmatený, koktal, měl problémy s mluvou a působil zpomaleně, měli podezření, že žalobce by mohl být pod vlivem omamných nebo psychotropních látek, tak ho vyzvali ke zkoušce přístrojem DrugWipe, test byl pozitivní na amfetamin/metamfetamin. Následně vyzvali řidiče k odběru krve v nemocnici, s čímž souhlasil. Bylo sepsáno oznámení o přestupku. Žalobce měl problém se psaním, tak požádal kolegyni, aby za něj napsala vyjádření. Řidičský průkaz nebyl zadržen, ale zakázali žalobci další jízdu. Na dotaz správního orgánu I. stupně, jakým způsobem byla žalobci zakázána další jízda, svědek uvedl, že ústně, když bylo žalobci sděleno, že kdyby pokračoval v jízdě, tak by se dopouštěl pokračování

přestupku a přestupku neuposlechnutí výzvy. K dotazu zmocněnce žalobce, zda byl vysloven zákaz před nebo po lékařském vyšetření, svědek uvedl, že jízdu zakázali po lékařském vyšetření v době sepsání oznámení přestupku, kdy se toto zaškrtně v oznámení přestupku a řidič ho podepíše. K dotazu, zda žalobce poučení rozuměl, policista konstatoval, že měl pocit, že porozuměl, neboť říkal, že si musí sehnat kamaráda, který mu auto odveze, protože ho nechce nechat na místě. Svědek se žalobce zeptal, jestli všemu rozuměl, na což odpověděl, že ano, a podepsal oznámení. K dotazu, zda si svědek myslí, že žalobce byl schopen porozumět celému řízení vzhledem k jeho chování a problémům s mluvou, svědek uvedl, že si myslí, že ano. Skutečnost, že měl problémy s mluvou, neznamená, že nebyl schopen porozumět. Čtení i podpis trvaly dlouho, tudíž se dá pochopit, že požádal kolegyni, aby za něj vyjádření napsala.

15. Dne 5. 9. 2019 byl proveden výslech prap. K. N. Ta uvedla, že v květnu téhož roku s kolegou R. prováděli dohled nad bezpečností silničního provozu. V ulici Americká na benzínové čerpací stanici OMV si všimli podezřelého vozidla s mladým řidičem, které mohlo mít propadlou technickou kontrolu. Vozidlo vyjelo od stojanu a jelo směrem k Tesco, kde ho zastavili. Žalobce se podrobil orientačnímu vyšetření na návykové látky DrugWipe 5S, jež bylo pozitivní na amfetamin/metamfetamin. Žalobce sdělil, že si dal den dva předtím extázi. Poté byl vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření odběrem krve, to však na místě odmítl s tím, že už žádnou krev dávat nebude, protože toho dne již jednou na odběru byl. Tuto skutečnost ověřili až následně na oddělení při zadávání případu do systému, kdy zjistili, že žalobci byla předchozí hlídkou další jízda zakázána. Na místě byl žalobci zadržen řidičský průkaz. Byl převezen na služebnu, neboť u něj našli cca 18 g marihuany. K dotazům zmocněnce svědkyně uvedla, že na benzínové stanici zahlédli vozidlo, které stálo u stojanu, dle svědkyně žalobce odjížděl od stojanu. Na místě bylo sepsáno oznámení o přestupku. Oznámení možná dovyplnili na služebně, neboť byl řešen ještě další přestupek. K dotazu, zda je schopna uvést přesná slova, jimiž žalobce odmítl odběr biologického materiálu, uvedla, že vzhledem k časovému odstupu nemůže říci přesná slova, pamatovala si, že žalobce byl velmi prudký, říkal, že „na to sere“, do nemocnice nepojede a má toho dost. Výslovně neřekl, že již byl jinou hlídkou policie zastaven. Pořád říkal, že nikam nepojede. Uzavřela, že žalobce byl řádně poučen o důsledcích odmítnutí vyšetření. Ukázali mu protokol – oznámení přestupku a sdělili mu, že se v něm může vyjádřit. Žádal, aby vyjádření za něj napsali policisté, což s kolegou odmítli.
16. Žalobce se prostřednictvím zmocněnce znovu vyjádřil v podání ze dne 12. 9. 2019. Konstatoval, že neřídil motorové vozidlo ovlivněn návykovou látkou. Setrval na svém vyjádření, že mu další jízda nebyla zakázána. Zasahující policistkou mu bylo dáno pouze na úvahu, zda by měl ten den ještě řídit. Navíc mu byl řidičský průkaz ponechán a nebyl poučen o důsledcích zákazu řízení. Protokol sice podepsal, je v něm pouze zaškrtnuta kolonka zákaz řízení. Z výslechu nstržm. P. nicméně vyplynulo, že protokol za žalobce psala policistka a nebyl mu dán dostatečný prostor, aby si ho celý přečetl. Žalobce má se čtením problémy od dětství, vychodil pouze zvláštní školu a trpí dyslexií. Tvrdil, že výslovně neodmítl odběr biologického materiálu, pouze opakovaně sděloval, že další vyšetření není nutné, když se v průběhu uplynulých dvou hodin jedno konalo a v mezidobí se nemohl jeho stav změnit. Místo toho, aby s ním policisté vyplnili protokol a odvezli ho na vyšetření, byl vzat na služebnu k projednání dalšího přestupku. Z výpovědi svědkyně N. přitom vyplývá, že si přesně samotný zásah nepamatuje. Nedokázala ani odpovědět na otázku, kdy byl vyplněn protokol, ve kterém žalobce údajně vyšetření odmítl. Žalobce si neuvědomuje, že by písemně výslovně odmítl odběr. Policisté mu sami

říkali, co má do protokolu napsat. Celá situace přitom byla zapříčiněna nepřesností vyšetření přístrojem DrugWipe 5S. Policisté při jednání s ním nezohlednili jeho momentální stav, kdy v důsledku druhého pozitivního testu byl vystaven takovému stresu, že jeho schopnost porozumět psanému textu byla snížena a nemohl správně reagovat.

17. Dne 20. 9. 2019 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění shrnul podklady, ze kterých vycházel, zrekapituloval průběh ústních jednání a výslechy svědků. K námitce, že ačkoli je v oznámení přestupku uvedeno, že další jízda byla žalobci zakázána, žalobce trpí dyslexií a neměl dostatek času si oznámení prostudovat, správní orgán I. stupně uvedl, že dyslexie je specifická porucha čtení. Ze svědeckých výpovědí vyplynulo, že zákaz další jízdy a výzva k druhému vyšetření byly učiněny ústně a následně zaznamenány v oznámení. Shledal proto tuto námitku účelovou. Svědek P. vypověděl, že další jízda byla žalobci zakázána ústně a před podpisem oznámení se žalobce zeptal, zda všemu porozuměl, což žalobce potvrdil a oznámení, v němž je jednoznačně uvedeno, že mu byla další jízda zakázána, podepsal. Oznámením č. j. KRPS-128428/PŘ-2019-010311 je prokázáno, že žalobce řídil motorové vozidlo opětovně. V tomto oznámení je řádně zaznamenáno, že orientační test byl pozitivní na amfetamin/metamfetamin a žalobce se po výzvě a poučení odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření. Žalobce vyšetření výslovně odmítl, což potvrdila svědkyně N. ve své výpovědi. K námitce, že si svědkyně přesně nepamatuje zásah, neboť nedokázala odpovědět, kdy byl vyplněn protokol, správní orgán I. stupně uvedl, že není reálné po policistech požadovat, aby si s odstupem času několika měsíců zcela přesně a detailně pamatovali průběh silniční kontroly. Vše podstatné bylo zaznamenáno na místě v oznámení. V úředním záznamu je uvedeno, že oznámení bylo sepsáno na místě. Mezi první a druhou kontrolou uběhly více než dvě hodiny. Lékařské vyšetření po první kontrole bylo ukončeno v 18:44 hodin, k druhé kontrole došlo v 19:55 hodin. Mezi místy kontrol je vzdálenost více než tři kilometry. Během této doby mohl žalobce kdykoli užít návykovou látku, proto měl povinnost se odbornému lékařskému vyšetření podrobit. Žalobce jako držitel řidičského oprávnění musí znát základní povinnosti řidiče stanovené v § 5 zákona o silničním provozu, mezi něž spadá i podrobení se vyšetření na výzvu policisty za účelem zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem. Tím, že toto vyšetření odmítl, zmařil možnost vyvrátit či potvrdit, zda byl v době řízení ovlivněn. Správní orgán I. stupně uzavřel, že oznámením o přestupku a výpovědí svědkyně N. bylo prokázáno, že se žalobce odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření, zda není při řízení ovlivněn jinou návykovou látkou, čímž porušil § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu, a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Oznámením o přestupku a svědeckou výpovědí svědka P. bylo prokázáno, že žalobce naplnil skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť se neřídil pokyny policisty, kdy mu byla zakázána další jízda s vozidlem, čímž porušil § 4 písm. b) zákona o silničním provozu. Při výměře sankce přihlédl správní orgán I. stupně jako k polehčující okolnosti k osobě žalobce, který spolupracoval s policisty i správním orgánem I. stupně. Jako přitěžující okolnost posoudil tři záznamy v kartě řidiče, z nichž jeden byl za trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky. Dále přihlédl ke způsobu spáchání přestupku, který byl spáchán z vědomé nedbalosti, neboť nelze prokázat, že se jednalo o úmysl. Z těchto důvodů správní orgán I. stupně žalobci uložil pokutu a zákaz činnosti v dolní polovině zákonné sazby, s ohledem na záznamy v kartě řidiče však nikoli na spodní hranici.

18. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání. Konstatoval, že z průběhu správního řízení vyplynulo, že byl dne 6. 5. 2019 v 17:40 hodin stavěn hlídkou policie, podrobil se testu na přítomnost návykových látek, který byl pozitivní na látku amfetamin/metamfetamin a následně lékařskému vyšetření. Rovněž bylo prokázáno, že protokol o přestupku za žalobce na jeho žádost sepsala zasahující policistka, neboť žalobce měl problémy se psaním, což potvrdil zasahující policista. Pokud měl žalobce problémy s psaným textem, nelze jeho podpis v protokolu považovat za důkaz, že si jej přečetl, porozuměl mu a byl poučen o zákazu řízení a jeho důsledcích. Část protokolu o zákazu řízení je navíc natolik nevýrazná, že i člověk, který nemá problémy s psaným textem, jej snadno přehlédne. Dle žalobce šlo o pouhé doporučení, aby toho dne již neřídil. Poukázal na to, že lékařským vyšetřením bylo zjištěno, že žalobce nebyl při orientačním testu pod vlivem návykové látky. Veškeré důsledky nebyly důsledkem porušení povinnosti žalobcem, ale byly způsobeny chybou použitého měřicího přístroje. Jelikož přístroj naměřil dvakrát po sobě stejné hodnoty a mezitím proběhlo odborné lékařské vyšetření, je dle žalobce zřejmé, že návykovou látku po lékařském vyšetření žalobce neužil, neboť v opačném případě by neměla obě měření totožný výsledek. Názor správního orgánu I. stupně, že návykovou látku mohl užít po lékařském vyšetření, je dle žalobce pouhou spekulací. Jelikož při druhé kontrole byla u žalobce nalezena marihuana, byl odvezen na služebnu. Dle policistů se před odvozem odmítl podrobit lékařskému vyšetření. Správní orgán I. stupně vycházel z výsledku svědkyně N., jejíž výpověď byla dle žalobce postavena na dojmech a útržcích vzpomínek, nikoli na faktech, neboť své odpovědi měnila. Pokud správní orgán I. stupně považoval za absurdní, aby si policisté s odstupem času přesně a detailně pamatovali průběh kontroly, žalobce považuje za absurdní předvolat svědka, o němž správní orgán předpokládá, že si nemůže vše detailně pamatovat, a přihlížet k jeho výpovědi, ve které si protiřečí, zejména v situaci, kdy je zde rozpor mezi tvrzením obviněného a svědka. Dle žalobce správní orgán I. stupně pochybil, když nevyslechl jako svědka druhého zasahujícího policistu. Žalobce dále uvedl, že byl odvezen na služebnu pro jiný přestupek, aniž by bylo zřejmé, kdy došlo k poučení o důsledcích odmítnutí podrobení se lékařskému vyšetření. Jelikož na služebně byly řešeny společně další přestupky, žalobce nebyl schopen pod vlivem stresové situace posoudit důsledky svého vyjádření, jež podepsal. Dle žalobce k vyjádření, které podepsal, došlo na radu policistů, pod jejichž tlakem se cítil, a správní orgán I. stupně by k němu neměl přihlížet. Žalobce považuje za nepřiměřené a odporující právním předpisům, aby byl uznán vinným a byla mu uložena pokuta 28 000 Kč a zákaz řízení na 14 měsíců za situace, kdy řízení byla vedena z důvodu chybného měření. Žalobce neřídil pod vlivem návykové látky a řízení pro něj byla natolik stresující, že nebyl schopen porozumět psanému textu.
19. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. V odůvodnění konstatoval, že ze správního spisu je zřejmé, že žalobce se dopustil protiprávních jednání, která jsou mu kladena za vinu. Správní orgán I. stupně skutkové okolnosti dostatečně vyhodnotil. Podklady, zejména oznámení přestupků, svědecké výpovědi zasahujících policistů, výpověď žalobce a jeho vyjádření k podkladům pro rozhodnutí dostatečně prokazují skutkový stav. K zásahu policisty v podobě ústně vysloveného zákazu další jízdy žalovaný s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též jen „NSS“) ze dne 16. 1. 2008, č. j. 3 Aps 3/2006-54, uvedl, že přestože jde o institut bezprostředního faktického úkonu kontrolujícího policisty, je pro osobu, vůči níž směřuje, závazný. Námitka doporučujícího charakteru příkazu policisty neobstojí, neboť zejména z výsledku svědka P. vyplývá, že žalobce si byl vědom, že mu byla další jízda s vozidlem zakázána, když žalobce nic

nenamítal k jeho výpovědi, že „řikal, že si musí sehnat kamaráda, který mu auto odveze, protože ho nechce nechat na místě“. Na tom nic nemění skutečnost, že při první kontrole nedošlo k zadržení řidičského průkazu, neboť toto oprávnění závisí na správní úvaze policistů. Žalovaný zdůraznil, že žalobci byla dána možnost se na místě k podezření z přestupkového jednání vyjádřit, čehož využil, přičemž svým podpisem stvrdil správnost obsahu záznamu včetně předtištěné věty v oznámení přestupku č. j. KRPS-128341/PŘ-2019-010311, že svým podpisem stvrzuje, že poučení rozuměl. Podpis a s ním spojený souhlas s obsahem písemnosti je třeba vztáhnout na tištěný formulář jako celek, tj. včetně konstatování, že řidič byl řádně poučen ve smyslu bodu 3 věty poslední oznámení, která zní „Policista je dále oprávněn zakázat řidiči další jízdu“, ve spojení s přední částí oznámení, kde je zaškrtnuto: „zakázána další jízda – ANO“. Z policejního spisu není patrné, že by byl na žalobce vyvíjen nátlak či byl vystaven stresové situaci. Žalobci nebylo nijak bráněno v tom, aby uvedl veškeré relevantní skutečnosti na svou obranu. K námitce týkající se rozporů ve výpovědi svědkyně a reakci správního orgánu I. stupně na tyto námitky žalovaný konstatoval, že svědkyně pouze uvedla, že „nemůže říct přesná slova“, nikoli, že by si kontrolu nepamatovala. Přesný výrok nelze po svědkovi vyžadovat. Podle rozsudku NSS ze dne 22. 5. 2013, č. j. 6 As 22/2013-27, nelze spravedlivě žádat, aby si svědci s ohledem na uplynutí doby, která od spáchání skutku uplynula, pamatovali do detailů veškeré podrobnosti. V dané věci žalobce neuplatnil žádné konkrétní námitky, pro které by byl dán důvod pochybovat o nestrannosti či věrohodnosti zasahujících policistů jako svědků. Z listinných podkladů a výpovědí obsažených ve správním spise nic nenasvědčuje nekorektnímu jednání policistů. Žalovaný se ztotožnil se správním orgánem I. stupně, že byl opatřen dostatek podkladů pro rozhodnutí. Stejně jako správní orgán I. stupně jako účelovou a neopodstatněnou zhodnotil námitku nadbytečnosti druhého odběru a označení výzvy policisty za šikanózní a neúměrnou situaci, když lékařské vyšetření bylo ukončeno v 18:42 hodin a v 18:44 hodin byla žalobci předána zpráva pro jeho ošetřujícího lékaře, přičemž hlídkou policie byl následně zastaven až s odstupem několika hodin v 19:55 hodin. Žalovaný uzavřel, že byla dostatečně prokázána odpovědnost žalobce za přestupky dle § 125c odst. 1 písm. d) a k) zákona o silničním provozu. Uloženou sankci shledal žalovaný přiměřenou. Správní orgán I. stupně stanovil trest v zákonných mezích a ke zneužití správního uvážení nedošlo.

Posouzení žalobních bodů

20. Soud se předně zabýval námitkou žalobce, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav.
21. Jak konstatoval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb. NSS, v řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku [§ 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném do 31. 1. 2020 (dále jen „správní řád“)]. Obviněný z přestupku není povinen se hájit, zejména není povinen uvádět na svou obhajobu jakákoliv tvrzení, ani (anebo) o nich (nebo o jiných skutečnostech) nabízet a předkládat správnímu orgánu důkazy.
22. Úkolem správního orgánu v řízení o přestupcích je zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a na základě takto zjištěného skutkového stavu dospět k závěru, zda byl určitý přestupek spáchán. Hodnocení důkazů je věcí správního orgánu a je ovládáno zásadou volného hodnocení důkazů, tj. správní orgán hodnotí podklady, zejména důkazy,

podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci (§ 50 odst. 4 správního řádu).

23. Úlohou soudního přezkumu rozhodnutí o přestupku je posoudit, zda správní orgán provedl dokazování v potřebném rozsahu, tedy zda si opatřil dostatečné podklady pro rozhodnutí tak, aby mohl řádně usuzovat na skutkové i právní otázky, které pro své rozhodnutí potřebuje zodpovědět. Správní soudy posuzují mimo jiné i to, zda závěry, k nimž správní orgán dospěl, a které vyjádřil v důvodech svého rozhodnutí, mají v provedených důkazech logickou oporu. Úkolem soudního přezkumu rozhodnutí o přestupku je tak posoudit, zda právní závěr, který z rozhodnutí vychází, má postačující oporu ve zjištěném skutkovém stavu, tedy ve výsledku provedeného dokazování (rozsudek NSS ze dne 12. 11. 2009, č. j. 1 As 84/2009-77).
24. Žalobce namítl, že mu nebylo zakázáno další řízení a nebyl poučen o jeho důsledcích, proto nemohl být uznán vinným z přestupku za neuposlechnutí takového zákazu.
25. Podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.
26. Podle § 4 písm. b) zákona o silničním provozu při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, pokyny policisty, pokyny osob oprávněných k řízení provozu na pozemních komunikacích podle § 75 odst. 5, 8 a 9 a zastavování vozidel podle § 79 odst. 1 a pokyny osob, o nichž to stanoví zvláštní právní předpisy, vydanými k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.
27. Podle § 124 odst. 12 písm. e) zákona o silničním provozu při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích jsou příslušníci Policie ve služebním stejnokroji oprávněni zejména zakázat řidiči jízdu na nezbytně nutnou dobu nebo mu přikázat směr jízdy, vyžaduje-li to bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, popřípadě jiný veřejný zájem.
28. Soud souhlasí s žalovaným, že ústně vyslovený zákaz další jízdy řidiči spadá mezi instituty bezprostředního faktického úkonu kontrolujícího policisty, jehož pojmovým znakem je jeho určitá neformálnost. I když není činěn formou rozhodnutí, je pro osobu, vůči níž směřuje, právně závazný, a tato osoba je povinna na jeho základě něco konat, nějakého konání zdržet nebo něco strpět (rozsudek NSS ze dne 16. 1. 2008, č. j. 3 Aps 3/2006-54). Je však nezbytné zákaz jízdy dostatečně přesně vymezit tak, aby z něj jednoznačně plynulo, na jakou dobu je ukládán. Doba trvání lze vymezit časovým určením nebo ji vázat na odpadnutí důvodů (překážek), pro které byl uložen. Doba trvání zákazu jízdy, případně jeho účel musí být vymezen nebo plynout z okolností případu tak, aby osoba, která byla schopna úspěšně získat řidičské oprávnění, mohla v konkrétním případě konec trvání předmětného zákazu sama dovodit (rozsudek NSS ze dne 12. 8. 2015, č. j. 1 As 150/2015-50).
29. Žalobce setrvale namítal, že mu nebylo zakázáno další řízení, když nebyl poučen o tom, jaké důsledky by pro něj zákaz znamenal. Z prvostupňového ani napadeného rozhodnutí neplyne, jak byl zákaz řízení formulován a na jakou dobu či do odpadnutí jaké překážky měla být žalobci další jízda zakázána. Tato skutečnost není zřejmá ani z výpovědi svědka

P., který ke způsobu, jímž měla být jízda žalobci zakázána, pouze uvedl, že jízda byla zakázána ústně, když žalobci bylo sděleno, že pokud bude v jízdě pokračovat, dopustí se pokračování přestupku [dle § 125c odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu] a přestupku neuposlechnutí výzvy, a dále že jízda byla zakázána po lékařském vyšetření, kdy se „*toto zaškrtně v oznámení a řidič podepíše*“. Nelze ji zjistit ani z reakce žalobce, že si musí sehnat kamaráda, který mu auto odveze. Tento údaj nelze seznat ani z oznámení přestupku, v němž je pouze zaškrtnut zákaz další jízdy a současně zabránění v jízdě, k němuž ovšem nedošlo (což je patrné z následné kontroly i z úředního záznamu č. j. KRPS-128341-4/PŘ-2019-010311 sepsaného nstržm. P.). Nelze přitom přehlédnout, že jízda měla být žalobci zakázána poté, kdy se podrobil lékařskému vyšetření, při němž u žalobce nebyly přítomny objektivní známky vlivu omamných či psychotropních látek. Následnou toxikologickou analýzou nebyla prokázána přítomnost jiných návykových látek v krvi žalobce v době vyšetření, tedy ani jeho ovlivnění jinou návykovou látkou. Pokud správní orgány nezjistily, na jakou dobu či z důvodu jaké překážky měl být zákaz další jízdy vysloven, resp. tato skutková zjištění neuvedly ve svých rozhodnutích, nebylo možné uznat žalobce vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jehož se měl nerespektováním zákazu dopustit. Absence těchto zjištění znemožňuje soudu přezkoumat, zda žalobce byl náležitě poučen o důsledcích zákazu další jízdy a zda řízením vozidla s odstupem více než hodiny po lékařském vyšetření, jímž nebylo prokázáno ovlivnění žalobce jinou návykovou látkou, spáchal přestupek spočívající v neuposlechnutí zákazu další jízdy. Soud proto shledal důvodnou námitku žalobce, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci nezbytný pro rozhodnutí o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Správní orgány současně nedostály požadavkům na odůvodnění rozhodnutí plynoucích z § 68 odst. 3 správního řádu, který se použije i na řízení odvolací (§ 93 odst. 1 správního řádu), podle něhož jsou povinny v odůvodnění rozhodnutí uvést důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídily při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádaly s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Správní orgány nevysvětlily, jakou úvahou byly vedeny, pokud jde o závěr, že žalobce řízením dne 6. 5. 2019 v 19:55 hodin (tedy s odstupem více než hodiny poté, kdy bylo sepsáno první oznámení o přestupku, v situaci, kdy dle výsledku lékařského vyšetření nebyl v době, kdy měl být zákaz další jízdy vysloven, ovlivněn návykovou látkou) porušil zákaz další jízdy, resp. že zákaz další jízdy na dobu nezbytně nutnou trval. V dalším řízení tedy bude na správních orgánech, aby výsledkem policistů doplnily podstatná skutková zjištění, pokud jde o dobu zákazu další jízdy, případně důvody jeho uložení, a zda byly tyto skutečnosti žalobci sděleny, a na základě těchto zjištění přezkoumatelným způsobem odůvodnily, zda se na žalobce v době, kdy dne 6. 5. 2019 v 19:55 hodin řídil motorové vozidlo, vztahoval zákaz jízdy. Námitka žalobce je tedy důvodná.

30. Žalobce dále namítl, že správní orgány dostatečně nezjistily skutkový stav, neboť neobjasnily, zda se žalobce odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření. V tomto směru žalobce zejména tvrdil, že svědkyně N. si nepamatovala okolnosti zastavení vozidla, a vytýkal správnímu orgánu I. stupně, že v situaci, kde se rozcházela verze policistky a žalobce, nevyslechl druhého zasahujícího policistu.
31. Podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu je řidič kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele,

ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem.

32. Podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou.
33. Ze svědecké výpovědi policistky vyplynulo, že žalobce byl po pozitivním výsledku testování přístrojem Drugwipe 5S vyzván, aby se podrobil odbornému lékařskému vyšetření, což na místě odmítl s tím, že uvedl, že žádnou krev dávat nebude, neboť na odběru už byl, a opakoval, že do žádné nemocnice a nikam nepojede. Byť k dotazu zmocněnce žalobce, jakými slovy žalobce odmítl odběr biologického materiálu, svědkyně uvedla, že vzhledem k časovému odstupu nemůže říci přesná slova, ve své výpovědi dosti podrobně popsala žalobcovu odmítavou reakci na výzvu [*uvedl, že už žádnou krev dávat nebude, že již dnes jednou na odběru byl ... byl strašně prudký, říkal, že na to sere, že do žádné nemocnice nepojede, že toho má dost (...) furt tvrdil, že prostě nikam nepojede*]. Žalobce byl poté poučen o důsledcích odmítnutí odborného lékařského vyšetření a bylo mu umožněno, aby se v oznámení přestupku písemně vyjádřil. Z oznámení přestupku vyplývá, že této možnosti žalobce využil a výslovně uvedl, že lékařské vyšetření odmítá, včetně důvodu, proč tak činí. Výpověď svědkyně tak potvrzuje i žalobcovu vyjádření v oznámení přestupku, v němž jednoznačně uvedl, že vyšetření odmítá z důvodu, že na odběru krve toho dne byl. Soud ve výpovědi svědkyně neshledal v tomto směru žádné rozpory. Z reakce žalobce na výzvu popsané svědkyní jednoznačně vyplývá, že žalobce se po pozitivním testu přístrojem DrugWipe 5S při druhé kontrole na výzvu odmítl odbornému lékařskému vyšetření podrobit. Svědkyně též vypověděla, že žalobce byl poučen o důsledcích neuposlechnutí výzvy. O věrohodnosti a pravdivosti výpovědi svědkyně nebyl důvod pochybovat. Výpověď svědkyně byla konzistentní, prosta vnitřních rozporů, logická a souladná s ostatními listinnými podklady. Výpověď plně koresponduje s oznámením přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, v němž je vyznačeno, že žalobce se po výzvě a poučení odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření, což žalobce stvrdil svým podpisem, a současně se v něm žalobce jednoznačně výslovně sám písemně vyjádřil tak, že vyšetření odmítá z důvodu, že na odběru krve toho dne byl. Vyjádření žalobce je napsáno pod vyznačením přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu včetně uvedení jeho skutkové podstaty a poučením o povinnosti řidiče dle § 5 odst. 1 písm. f) a g) zákona o silničním provozu, podle něhož je řidič povinen se na výzvu policisty podrobit vyšetření podle zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Žalobce svým podpisem potvrdil, že poučení porozuměl.
34. Míra podrobnosti, s níž svědkyně průběh kontroly popsala, včetně popisu reakce žalobce na výzvu k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření, svědčí o tom, že svědkyně si i s odstupem několika měsíců pamatovala průběh kontroly a pro věc podstatné okolnosti. Jak správně konstatoval žalovaný, svědkyně pouze uvedla, že nemůže říci přesná slova, jimiž žalobce odmítl odběr biologického materiálu, což neznamená, že si kontrolu nepamatovala. Pokud žalobce namítá, že si svědkyně nepamatovala okolnosti zastavení vozidla, zejména zda vozidlo stálo u stojanu, nebo projíždělo okolo čerpací stanice, je třeba konstatovat, že policistka opakovaně vypověděla, že vozidlo vyjíždělo od (stojanu) čerpací

stanice, přičemž svoji výpověď neměnila ani po doplňujících otázkách položených zmocněncem žalobce. Popsala, že si vozidla všimli na čerpací stanici, vozidlo vyjelo směrem k Tesco, kde ho zastavili. K dotazu zmocněnce doplnila, že na čerpací stanici zahlédli vozidlo, které stálo na úrovni stojanu a odjíždělo od stojanu. Nelze tedy souhlasit s žalobcem, že by si svědkyně okolnosti předcházející zastavení vozidla nepamatovala. Nadto skutečnost, zda vozidlo žalobce před kontrolou odjíždělo od stojanu čerpací stanice nebo kolem čerpací stanice pouze projíždělo, není rozhodující pro závěr o tom, zda se žalobce po provedení orientačního testu přístrojem Drugwipe 5S odmítl na výzvu policistů podrobit odbornému lékařskému vyšetření. Svědkyně si přitom pamatovala i další pro danou věc méně významné okolnosti, například že žalobce žádal policisty, aby za něj vyjádření sepsali (což odmítli), přičemž v této části výpověď svědkyně koresponduje s tím, že při předchozí kontrole tak policisté učinili. Soud shodně jako žalovaný neshledal důvod k pochybnostem o věrohodnosti policistky jakožto svědka a pravdivosti její výpovědi. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že policistu lze obecně považovat za nestranného a věrohodného svědka, neprokáže-li se v konkrétním případě něco jiného. Je tomu tak proto, že policista na rozdíl od obviněného z přestupku zásadně nemá na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonává jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem (viz rozsudek ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007-114). To vychází z úvahy, že u svědka, který nemá žádný zájem na výsledku řízení, bude spíše pravděpodobné, že bude vypovídat skutečnosti, o nichž je subjektivně přesvědčen, že jsou pravdivé, přičemž při kolizi mezi tvrzením obviněného z přestupku a policisty je proto zpravidla věrohodnějším svědectví policisty. Uvedené závěry lze vztáhnout i na nyní posuzovaný případ, neboť soud stejně jako žalovaný neshledal žádnou okolnost vedoucí k pochybnostem o nezájatosti zasahující policistky. Nebyl zjištěn žádný motiv, pro který by policistka mohla mít zájem na stíhání žalobce pro přestupek než prostý výkon služby. Z výrazů žalobce, že krev dávat nebude a opakovaných sdělení, že do žádné nemocnice a nikam nepojede, podpisu oznámení, v němž je vyznačeno, že se po výzvě a poučení odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření, a písemného vyjádření žalobce v oznámení přestupku, že lékařské vyšetření odmítá, je zřejmé, že žalobce se podrobit odbornému lékařskému vyšetření odmítl. Verze žalobce, že lékařské vyšetření neodmítl, ale pouze poukázal na to, že mu byla před krátkou dobou krev odebrána, a uvedl důvody, pro které by nemělo být přistoupeno k dalšímu odbornému lékařskému vyšetření, byla provedenými důkazy vyvrácena. Za situace, kdy žalobce své odmítavé vyjádření sám napsal a stvrdil podpisem i pasáž, v níž se nachází poučení o možných následcích odmítnutí, je jeho následné tvrzení o tom, že vyšetření neodmítl, které je v rozporu s ostatními provedenými důkazy, nevěrohodné. Přes tvrzené problémy žalobce s psaným textem či stres není důvod se domnívat, že žalobce nebyl schopen vůbec chápat význam svého vyjádření, které sám písemně učinil. Písemné vyjádření žalobce je přitom v souladu s jeho ústním stanoviskem tak, jak je přesvědčivě vylíčila zasahující policistka. Pokud snad žalobce neměl v úmyslu odborné lékařské vyšetření odmítnout, resp. měl-li za to, že jeho ústní vyjádření nebylo správně pochopeno, měl možnost tuto skutečnost ve svém písemném vyjádření sdělit. Z výpovědi svědkyně ani z obsahu spisu neplyne, že by na žalobce byl vyvíjen nátlak, aby (v rozporu se skutečností) písemně uvedl, že lékařské vyšetření odmítá. To nelze dovodit ani z tvrzení žalobce v odvolání, že k vyjádření došlo na radu policistů, pod jejichž tlakem se cítil. O tom, že šlo o vlastní vyjádření žalobce, svědčí i to, že jeho první část, v níž

žalobce vyjádřil lítost na užitím extáze v pátek 3. 5., je obdobná jako vyjádření žalobce při předchozí kontrole. Současně v řízení nevyšel najevo žádný důvod, pro který by zasahující policisté měli mít zájem na tom, aby žalobce v rozporu se skutečností ve svém vyjádření uvedl, že lékařské vyšetření odmítá a z jakého důvodu tak činí. Nelze přehlédnout, že policisté při druhé kontrole odmítli žádost žalobce, aby za něj vyjádření sepsali. Soud se proto ztotožňuje se závěrem správních orgánů, že pokud jde o odmítnutí podrobit se odbornému lékařskému vyšetření, byl skutkový stav zjištěn dostatečně v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí o přestupku.

35. Soud zdůrazňuje, že hodnocení důkazů je věcí správních orgánů, které v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů hodnotí podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci (§ 50 odst. 4 správního řádu). Kritériem volného uvážení jsou zásady logiky, přičemž v odůvodnění správního rozhodnutí musí být způsob hodnocení důkazů náležitým způsobem popsán. Správní orgán I. stupně založil závěr o tom, že se žalobce na výzvu odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření, na výpovědi zasahující policistky, z níž vyplynulo, že žalobce k výzvě k odbornému lékařskému vyšetření uvedl, že žádnou krev dávat nebude, neboť již toho dne na odběru byl, a oznámení o přestupku, v němž je zaznamenáno, že žalobce, jehož orientační vyšetření bylo pozitivní na mfetamin/metamfetamin, se po poučení odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření, a ve kterém se žalobce sám vyjádřil tak, že lékařské vyšetření odmítá. Žalovaný v napadeném rozhodnutí, které tvoří s prvostupňovým rozhodnutím jeden celek, doplnil, že z námitek žalobce nelze dovodit, že by si svědkyně kontrolu nepamatovala, s čímž lze na základě obsahu její výpovědi zachycené v protokolu souhlasit. Logická je též úvaha správních orgánů, že po svědcích není možné žádat, aby si s ohledem na uplynutí doby pamatovali do detailů veškeré podrobnosti. Je přirozené, že s ohledem na plynutí času si svědci nemusí vybavovat detailně veškeré podrobnosti, což ovšem samo o sobě nesnižuje jejich věrohodnost a nevylučuje, že budou schopni s odstupem několika měsíců popsat relevantní skutkové okolnosti, které vnímali svými smysly. Žalovaný shodně jako správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že byl opatřen dostatek podkladů, které prokazují protiprávní jednání žalobce spočívající v odmítnutí podrobit se odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu ke zjištění ovlivnění jinou návykovou látkou než alkoholem. Z toho plyne, že výsledk druhého zasahujícího policisty žalovaný hodnotil jako nadbytečný. Lze dodat, že žalobce v řízení před správním orgánem I. stupně nenavrlh výsledk druhého policisty k prokázání svých tvrzení. Ve vyjádření k podkladům pouze namítl, že z výpovědi svědkyně vyplývá, že si zásah přesně nepamatuje, a tvrdil, že lékařské vyšetření výslovně neodmítl, ale pouze uváděl důvody, pro které nemělo být provedeno, a neuvědomuje si, že by písemně výslovně odběr odmítl. V odvolání pak pouze v návaznosti na své výhrady vůči výsledku svědkyně namítl, že nebyl dostatečně objasněn stav věci, jestliže správní orgán I. stupně za této situace při rozporu s verzí žalobce nevyslechl druhého zasahujícího policistu. Správní orgány se s námitkami žalobce, jimiž zpochybňoval výpověď svědkyně, dostatečně vypořádaly. Žalobce v odvolání nepředestřel argumenty, které by vzbudily pochybnost o věrohodnosti vypovídající policistky či pravdivosti (přesnosti) její výpovědi. Za této situace nebylo nezbytné, aby správní orgány, které měly skutkový stav za dostatečně zjištěný, vyslechly druhého policistu. Soud se ztotožnil s hodnocením správních orgánů, které výpověď svědkyně hodnotily jako pravdivou a věrohodnou. Na základě výpovědi, která je podpořena ostatními důkazy, zejména oznámením přestupku, bylo bez důvodných

pochybností prokázáno, že žalobce, u nějž bylo provedeno orientační vyšetření s pozitivním výsledkem na amfetamin/metamfetamin a který vypověděl, že den dva předtím měl extázi, se odmítl na výzvu policisty podrobit odbornému lékařskému vyšetření [§ 2 písm. n) zákona č. 65/2017 Sb.] ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou. Proti výpovědi svědkyně podpořené listinnými podklady stojí osamoceno tvrzení žalobce, že se (přes vyslovené výhrady) neodmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření, které se jeví jako nevěrohodné. Žalobce ani v žalobě neuvedl žádné skutečnosti, které by věrohodnost policistky nebo pravdivost její výpovědi relevantně zpochybnil. Závěr o odmítnutí odborného lékařského vyšetření, k němuž správní orgány dospěly, má logickou oporu v provedených důkazech. Soud tak má za to, že skutkový stav, jež vzaly správní orgány za základ pro závěr o spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, je prokázán dostatečně.

36. Soud na okraj dodává, že povinnosti podrobit se lékařskému vyšetření se žalobce nemohl zprostit obecným tvrzením o možném negativním vlivu odběru krve na jeho zdraví s tím, že před krátkou dobou na odběru krve byl. Jak vysvětlil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 6. 2008, č. j. 8 As 11/2007-56, vznikne-li řidiči v důsledku pozitivní dechové zkoušky povinnost podrobit se lékařskému vyšetření s odběrem krve ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem [§ 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu], nemůže se této povinnosti zprostit tvrzením o zdravotním riziku. To platí obdobně i ve vztahu ke zjišťování ovlivnění jinou návykovou látkou. Povinnost podrobit se lékařskému vyšetření sice jistě není absolutní a byl-li by odběrem krve skutečně ohrožen život či zdraví, zakládalo by to překážku k provedení tohoto odběru. Na druhé straně však nelze přehlédnout, že odběr krve je prováděn v rámci lékařského vyšetření kvalifikovanou osobou, která je na základě informací poskytnutých vyšetřovaným schopna posoudit otázku případného zdravotního rizika plynoucího z vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu. I pokud by žalobce cítil obavu o své zdraví, lékařský personál, který by prováděl lékařské vyšetření, by tuto otázku před odběrem krve posoudil a případně by odběr krve neprovedl. Odpovědnosti za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu se proto nelze zprostit obecným tvrzením o tom, že odběrem biologického materiálu by došlo k zásahu do zdraví žalobce. Obecné nepodložené obavy o zdraví nemohou řidiče zprostit odpovědnosti za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, pakliže zákonnou výzvu policisty neuposlechl (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 9 As 268/2014-55).
37. Žalobce dále namítl, že celá situace je důsledkem chyby měřicího přístroje, a proto je uložený trest nepřiměřený. Soud se nemůže věcně zabývat otázkou přiměřenosti trestu ve vztahu k přestupku, ohledně kterého nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Ve vztahu k přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu soud odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2016, č. j. 2 As 146/2015-45, č. 3441/2016 Sb. NSS, v němž dospěl k závěru, že odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu obsah alkoholu, resp. jiné návykové látky, je povinna podrobit se na výzvu dle § 5 odst. 1 písm. f) a g) zákona o silničním provozu také osoba, u níž se lze důvodně domnívat, že řídila motorové vozidlo pod vlivem těchto látek, a která se sice orientačnímu vyšetření podrobila, ale je u ní zapotřebí zjistit obsah alkoholu, resp. jiné návykové látky nebo odstranit pochybnosti o správnosti hodnot zjištěných orientačním vyšetřením, ať už v důsledku úmyslného či neúmyslného zmaření měření, nesprávné funkčnosti testovacího přístroje, či jiné nemožnosti jeho použití. Jelikož žalobcův orientační test vyšel pozitivní na látku amfetamin/metamfetamin, založila tato skutečnost

důvodné podezření, že by mohl být touto látkou ovlivněn. To platí i přes pouze orientační povahu vyšetření a jeho možnou chybovost. Soud zdůrazňuje, že žalobce byl uznán vinným z přestupku, neboť se na výzvu policisty nepodrobil odbornému lékařskému vyšetření. Není proto podstatné, zda pod vlivem této návykové látky byl. Případná vada přístroje nemá vliv na naplnění skutkové podstaty předmětného přestupku, neboť účelem povinnosti zakotvené v § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu není trestat řízení motorového vozidla po požití návykové látky, ale zajistit potřebnou součinnost podezřelého se správními orgány, resp. trestat odmítnutí takové spolupráce, která je nutná pro řádné vyšetření případného jiného přestupku na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi. Jinak řečeno, v daném případě nejde o to, zda naměřená hodnota byla správná, podstatné je, zda byla pozitivní a zda tedy žalobci vznikla povinnost podrobit se lékařskému vyšetření, které by definitivně potvrdilo či vyvrátilo údaje naměřené při orientačním vyšetření (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 As 33/2007-150). Lze dodat, že v okamžiku, kdy byl žalobce vyzván k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření na základě výsledku druhého orientačního vyšetření, nebyl znám výsledek toxikologického vyšetření, které přítomnost jiné návykové látky v krvi v okamžiku odborného lékařského vyšetření po první kontrole neprokázalo. I pokud by tedy žalobce upozornil zasahující policisty, že předchozí odběr krve byl proveden na základě pozitivního orientačního testu, neeliminovalo by to důvodnou pochybnost, zda žalobce neřídil vozidlo pod vlivem jiné návykové látky. Ani skutečnost, že toxikologickým vyšetřením nebyla následně prokázána v krvi žalobce odebrané při odborném lékařském vyšetření přítomnost návykových látek, neznamena, že následné pozitivní orientační vyšetření důvodnou pochybnost nezakládalo, resp. že by byla možnost ovlivnění jinou návykovou látkou s časovým odstupem více než jedné hodiny od ukončení předchozí kontroly vyloučena. To platí tím spíše u žalobce, který potvrdil, že je občasným uživatelem extáze a měl ve vozidle marihuanu, kterou předchozí policejní hlídka nezaznamenala. Žalobce tak stíhala povinnost znovu se na výzvu podrobit lékařskému vyšetření, přestože se mu již dříve téhož dne jednou podrobil. Skutečnost, že při předchozím odborném lékařském vyšetření nebylo prokázáno ovlivnění žalobce, ani případná chybovost orientačního vyšetření nejsou důvodem, pro který by mělo být uložení sankce za přestupek dle [§ 125c](#) odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu nepřiměřené.

38. Soud neshledal důvodnou námitku žalobce, že žalovaný časový úsek od 18:42 hodin do 19:55 hodin v napadeném rozhodnutí označil za několik hodin. Přestože má žalobce pravdu, že se nejedná o odstup několika hodin, na povinnosti žalobce podrobit se opětovně lékařského vyšetření na výzvu policistů nemá tato nepřesnost vliv. Soud souhlasí se správními orgány, že s ohledem na časový odstup více než hodiny nebylo vyloučeno, že žalobce mohl v mezidobí po předchozím vyšetření jinou návykovou látku užít. Za situace, kdy byl výsledek orientačního vyšetření přístrojem DrugWipe 5S pozitivní na amfetamin/metamfetamin, nelze výzvu k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření považovat za bezdůvodnou.
39. Vzhledem k tomu, že soud rozhodl o zrušení napadeného rozhodnutí, nebyly dány předpoklady pro moderaci správního trestu. Soud tak pouze na okraj poznamenává, že na základě žalobních tvrzení by nebylo možné považovat sankci ukládanou za dva přestupky za zjevně nepřiměřenou. K otázce vlivu chybovosti přístroje užitého při orientačním vyšetření se soud vyjádřil výše. Tato okolnost nesnižuje závažnost přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Závěr o zjevné nepřiměřenosti pokuty nelze

učinil na základě zcela obecného konstatování žalobce o vážném dopadu sankce do jeho života, k němuž neoznačil žádné důkazy. Ani skutečnost, že byl po nespecifikovanou dobu nezaměstnaný, sama o sobě neznamená zjevnou nepřiměřenost sankce, která byla uložena blízko spodní hranice zákonného rozpětí [§ 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu], resp. hrozbu existenčních potíží. Soud dodává, že zejména vzhledem k závažnosti přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu by nebylo na místě upuštění od potrestání dle § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. V dalším řízení bude na žalovaném, aby odůvodnil výši pokuty v návaznosti na rozhodnutí o vině přihlížející k aktuálním majetkovým poměrům žalobce [§ 37 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky]. Soud s ohledem na další řízení dodává, že bude vhodné blíže rozvést úvahy ohledně případného zohlednění záznamů v kartě řidiče s přihlédnutím k judikatuře ohledně institutu zahlázení při možnosti zohlednění dřívějších „odsouzení“ při hodnocení osoby pachatele a možností jeho nápravy (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky Liberec ze dne 3. 5. 2013, č. j. 60 A 1/2013-49, č. 2912/2013 Sb. NSS).

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

40. Vzhledem k výše uvedenému soud napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. zrušil pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů a pro nedostatečně zjištěný skutkový stav, který ve vztahu k přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákon o silničním provozu vyžaduje zásadní doplnění, a věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
41. Důkazy navržené účastníky soud neprovedl, neboť jsou obsaženy ve správním spise, z něhož soud vychází a jehož obsah není předmětem dokazování (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
42. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce měl ve věci úspěch, a má proto právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit žalobci dle § 149 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. dubna 2021

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
soudkyně